

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 111.146 van 9 oktober 2002
in de zaak A. 112.231/VII-24.929**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten L. KOOLS en M. DE RAEDEMAEKER,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Van Benedenlaan 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Belarussische nationaliteit, op 30 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 27 september 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat J. HENDRIX, die, loco, advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk 11, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel; dat de verzoekende partij ter terechtzitting geen gegevens aangebracht heeft die de conclusies van het auditorsverslag tegenspreken;

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

- 1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 30 augustus 2001 en verklaarde zich op 21 september 2001 vluchteling.
- 1.2. Op 27 september 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.
- 1.3. Op 8 oktober 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt :

"U, een staatsburger van Belarus, verklaarde dat uw man eind augustus 2000 Belarus heeft verlaten en naar België is gevlucht. Uw man was sinds 1997 politiek actief en hierdoor kreeg hij problemen met de politie. Hij kreeg boetes en werd eens gedurende 10 dagen opgesloten. In april 2000 viel de politie binnen in het appartement van een vriend van uw man. De politieagenten zagen pamfletten in het appartement liggen en wilden uw man arresteren maar hij kon ontsnappen. Tot augustus 2000 bleef uw man bij vrienden in Grodno. Op 25 augustus 2000 kwam hij enkele dagen naar huis om zijn verjaardag te vieren. Op die dag viel de politie jullie appartement binnen. Uw man kon nog tijdig via het raam ontsnappen. Hij verbleef nog een dag of twee bij vrienden in Grodno en verliet daarna het land. Na het vertrek van uw man kregen u en uw dochter problemen. Op 29 augustus 2000 kreeg u bezoek van drie politieagenten die uw appartement doorzochten. Niet lang daarna kreeg u vaak telefoontjes van onbekenden die naar uw man vroegen. U kreeg nog een tweede keer bezoek van politieagenten. Deze waarschuwden u dat u en uw dochter problemen zouden krijgen.

In oktober 2000 vernam u dat de manager van het gebouw waar u een lokaal voor uw schoonheidssalon huurde weigerde dit lokaal nog verder aan u te verhuren. Hierdoor had u geen werk meer. U begreep dat de politie hierachter zat. Toen u toevallig politieagenten tegen het lijf liep vroegen ze u ironisch of uw problemen nog niet begonnen waren. Uw dochter is een talentvolle tennisster, maar opeens veranderde de houding van haar trainer. Toen u hem hierover aansprak ontweek hij u. Gedurende het laatste jaar van uw verblijf in Belarus kreeg u voortdurend dreigtelefoons van mensen die vroegen naar uw man. U kreeg gezondheidsproblemen tengevolge uw problemen. Op 28 augustus 2001 verliet u Belarus samen met uw minderjarige dochter. Op 21 september 2001 vroeg u asiel aan.

Er dient te worden opgemerkt dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u na het vertrek van uw man, I. P. (o.v. 5.008.559), uit Belarus problemen kreeg omwille van zijn politieke activiteiten en de problemen die hij had gekend. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat uw problemen voortvloeien uit de problemen die uw man kende in Belarus. In het kader van de asielaanvraag van uw man werd een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen wegens het bedrieglijke karakter ervan. Bijgevolg kan in het kader van uw asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De door u neergelegde documenten (geboorteakte, geboorteakte dochter, huwelijksakte, attest van zelfstandige activiteit, attest betreffende samenstelling van het gezin, document van een bloedanalyse en een tenniskaart van uw dochter) zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

Ik meen dat het in huidige omstandigheden niet noodzakelijk is u(w) te horen aangezien de door u aangehaalde problemen tot staving van uw asielaanvraag voortvloeien uit de problemen van uw man. In het kader van zijn asielaanvraag werd reeds een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen (werd).".

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing "tekort schiet" vermits enkel wordt verwezen naar de asielaanvraag van haar echtgenoot, terwijl een eigen onderzoek naar de bedreigingen en discriminaties waarvan de verzoekende partij het slachtoffer zou geweest zijn, zich opdroeg;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar asielaanvraag volledig steunde op de moeilijkheden die haar man ondervond; dat het niet kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in die omstandigheden oordeelde dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond was, omdat deze van de echtgenoot bedrieglijk werd beschouwd; dat de bestreden beslissing de redenen aangeeft waarom tot eerstgenoemd besluit werd gekomen; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in een tweede middel machtsoverschrijding wordt ingeroepen, omdat de beslissing tot kennelijke ongegrondheid een voorbarige uitspraak inhoudt over de gegrondheid van de aanvraag;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te dezen toepassing heeft gemaakt van artikel 52, § 2, 2/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat niet wordt aangevoerd, noch aangetoond dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verkeerde toepassing heeft gemaakt van deze wetsbepaling; dat het middel neerkomt op kritiek op de wet en niet op de motieven van de bestreden beslissing; dat het niet ontvankelijk is;

2.3. Overwegende dat in een derde middel gesteld wordt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot het besluit komt dat de aanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond is omdat de aanvraag van haar echtgenoot onontvankelijk werd verklaard, terwijl haar echtgenoot die laatste beslissing op gemotiveerde wijze voor de Raad van State betwist;

Overwegende dat de verzoekende partij noch aangeeft welke onwettigheid daardoor zou zijn begaan, noch welke de motieven zijn waarop haar echtgenoot de te zijnen opzichte genomen beslissing voor de Raad van State betwist; dat het middel niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.